

Polirom la Tîrgul de Carte „Bookfest” 2008

PRIMUL MAGAZIN CULTURAL DIN ROMÂNIA » APARE SÎMBĂTA » **EDIȚIE SPECIALĂ** » WWW.SUPLIMENT.POLIROM.RO

Suplimentul DE CULTURĂ

4 – 8 iunie 2008 » Săptămînal realizat de Editura Polirom și „Ziarul de Iași” » supliment@polirom.ro

Cărțile au răspunsuri

SERIA DE AUTOR „PALER” • SERIA DE AUTOR „HEMINGWAY”
• DRAGOMĂN • BARTIS • MAFTEIU • COLECȚIA „ROMANCE”

INTERVIU CU DANIEL CRISTEA-ENACHE, CONSILIER EDITORIAL AL EDITURII POLIROM

„Fără cărțile lui Octavian Paler, n-am putea vorbi în mod serios despre Octavian Paler“

S-a întâmplat ca trecerea în neființă a lui Octavian Paler aproape să coincidă cu apariția volumului tău de Convorbiri apărut la Corint. Cum te-a marcat momentul?

Mai exact spus este că dispariția lui Octavian Paler a pus capăt volumului nostru de convorbiri, pe care eu l-aș fi vrut mai amplu. Paler avea un principiu sau o superstiție: să nu publice cărți de sute și sute de pagini, ci volume în jurul „coței” 300. Pe parcursul convorbirilor noastre, am discutat adeseori despre dimensiunile opului. Eu îi spuneam că aș vrea o carte groasă, care să stea în picioare nu numai la figurat, ci și la propriu. Trep-tat, când și-a dat seama că dialogul cu un critic tînăr se poate transforma într-o confesiune de care avea nevoie, într-un fel de testament intelectual și spiritual, a acceptat și el acest parcurs mai lung. Din nefericire, moartea a pus capăt proiectului nostru înainte ca acesta să fie dus la bun sfîrșit. Din fericire (dacă se poate vorbi așa într-un context tragic), convorbirile și-au cîștigat, în cele trei sute și ceva de pagini realizate, autonomia de carte veritabilă.

Moartea lui Octavian Paler m-a marcat profund. Am simțit-o de parcă mi-aș fi pierdut o rudă de sînge ori un prieten drag.

Momentul morții sale a coincis cu o perioadă în care Paler se expunea la televiziune săptămînal, devenise și mai vehement parcă și, în consecință, și mai înjurat. Poate fi privită opera lui Paler în strînsă legătură cu figura sa publică sau propui, mai degrabă, o disociere între cele două?

Paler a fost, indiscutabil, o figură publică, unul dintre cei mai cunoscuți și mai iubiți scriitori ai noștri. Dar eu am vrut și vreau să accentuez pe acest termen, „scriitor”, fiindcă el este cel care mi se pare esențial. Fără cărțile lui Octavian

Paler, n-am putea vorbi în mod serios despre Octavian Paler. Ele îl definesc, ele îi dimensionează profilul, ele l-au făcut atit de iubit și respectat de un număr incalculabil de cititori. Publicistica postrevoluționară și aparițiile frecvente la televiziune au venit mai tîrziu și au fost mai degrabă un efect. Nu ele au determinat prețuirea generală a lui Paler, ci cărțile.

Lată de ce, într-adevăr, m-a interesat mai mult biografia lui intelectuală și morală. Parcurgem aici un *bildungsroman* încorporînd dimensiunea ideilor, a valorilor tari, a criteriilor după care Octavian Paler s-a autoconstruit. N-am ignorat figura sa publică, dar i-am dat valoarea pe care scriitorul însuși i-a conferit-o: aceea de reflexie a unei vieți interioare profunde și solitare.

Operele lui Octavian Paler au apărut în diverse formule editoriale pînă acum. O serie de autor presupune, desigur, o sistematizare a scrierilor sale. Cum a fost construit acest proiect de la Polirom?

Majoritatea cărților lui Octavian Paler au fost editate de Georgeta Dimisianu. O editoare excepțională, cunoscînd în detaliu atelierul de creație al scriitorului. Fără ea, această serie de autor n-ar fi fost posibilă în condițiile de acuratețe editorială și de suprapunere perfectă cu originalul. A făcut colaționare, cap limpede, ne-am sfătuit pas cu pas, în legătură cu ordinea titlurilor, cu edițiile după care să mergem, cu numele prefațatorilor. Mă rog, tot ce înseamnă pregătirea unei cărți poartă girul Georgetei Dimisianu, ceea ce este un certificat de garanție.

Lucrul îmi pare cu atit mai important cu cît au apărut deja cărți de Paler piratate și cu cît, pe Internet, putem vedea tot felul de aberații purtînd, chipurile, semnătura lui Octavian Paler. Faimos este așa-zisul *Interviu cu Dumnezeu*, care i-a

Alexandru și Octavian Paler

fost atribuit scriitorului încă de cînd trăia. Nu numai că el s-a amuzat copios de această prostie, dar un fragment consistent din convorbirile noastre disecă întreaga făcătură.

De comun acord cu Georgeta Dimisianu și cu Alexandru Paler, delicatul fiu al lui Octavian Paler, seria aceasta va alterna titlurile după criteriul unei „dialectici” și al unei coerențe obținute prin contrapunct. De pildă, *Un om norocos* este o carte gravă și grea, cu probleme ideologice în regimul comunist. După ea vine *Mitologii subiective*, care este o carte luminoasă, o splendidă pledoarie

pentru melancoliile noastre solare, eline. Fiecare apariție va fi, prin urmare, o confirmare și totodată o surpriză în raport cu suita.

Cum arată, din punctul tău de vedere, agora intelectuală odată cu dispariția unor voci precum Paleologu, Paler? A fost pus ceva în loc sau felul lor de a spune lucrurile a fost înlocuit de un altul? Pare că a rămas în această „linie” doar Bălăceanu-Stolnici, compromis însă iremediabil...

Fără Octavian Paler, agora noastră intelectuală mi se pare mult diminuată și

diluată. Era o voce realmente independentă, un om care nu făcea jocurile nimănui. Și care, de fiecare dată, lua lucrurile în serios. Ceea ce aici, la Porțile Orientului, este atit de rar, încit pare aproape bizar.

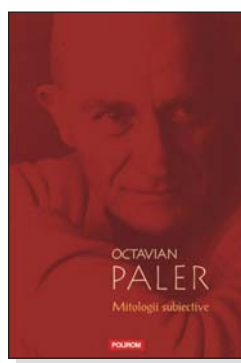
Spunea absolut ceea ce credea și în formulări memorabile, care intrau rapid în mentalul colectiv. Foarte mulți compatrioți se regăseau în afirmațiile, negațiile și semnele lui de întrebare. Cum se întîmplă însă adesea în România, începem să înțelegem, să conștientizăm dimensiunea și statura unui om de cultură important abia după ce acesta a plecat dintre noi.

PRIMELE DOUĂ VOLUME APĂRUTE ÎN SERIA DE AUTOR „OCTAVIAN PALER”

Mitologii subiective

Ediția a III-a, cu o prefață de Daniel Cristea-Enache.

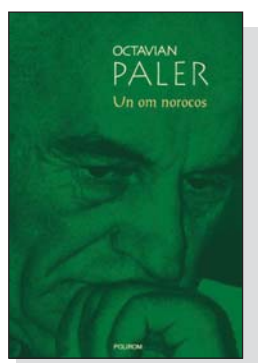
Una din cele mai cunoscute cărți ale lui Octavian Paler, volumul de eseuri *Mitologii subiective* propune o întoarcere la unele mituri ale Greciei antice. Miturile antice, cum ar fi Sfinxul, Oedip, labirintul, Tezeu, Ariadna, Sisif, lotofagii, Ulise, Prometeu, Narcis, Icar, dau autorului posibilitatea să ofere o perspectivă modernă acestor mituri, reinterprețindu-le într-un stil propriu ce-l individualizează în literatura română. O lectură plăcută prin care Octavian Paler demonstrează perenitatea și, în același timp, noutatea sentimentelor și ideilor ce au stat la baza acestor mituri ale Antichității grecești.

Un om norocos

Ediția a II-a, cu o prefață de Mircea Iorgulescu.

„Leșirea dintr-un coșmar nu echivalează neapărat cu o eliberare de coșmaruri. Iar «omul norocos» tocmai în captivitatea fără speranță a coșmarului permanent și generalizat se află. Totul în această carte, una dintre cele mai întunecate din toată literatura română, e coșmar, halucinație, un nesfîrșit vis rău. Romanul putea fi subintitulat «întîmplări din irealitatea totală» sau, de ce nu, «din irealitatea totalitară». Un roman de ambianță fantastică, o parabolă neagră și enigmatică în genul prozei lui Franz Kafka, Dino Buzzati, Julien Gracq, Samuel Beckett și, dintre români, A.E. Baconsky; ...și un roman sardonice, titlul fiind o antifrază, figură retorică în perfect acord cu umorul taciturn al scriitorului.” (Mircea Iorgulescu)

BOGDAN-ALEXANDRU STĂNESCU, DIRECTOR EDITORIAL AL EDITURII POLIROM:

„Operele complete ale lui Hemingway îmi ocupă un raft întreg de bibliotecă. Mai e de tras”

Pentru tine, ca editor, unde e provocarea mai mare: într-o aventură din aceasta aparent imposibilă de obținere a drepturilor asupra scrierilor lui Hemingway sau în lansarea unui autor necunoscut pe piața din România?

Nu cred că diferența este de „calitate” a provocării: ambele ipostaze oferă destule bătaii de cap pentru ca, în final, când ai cartea pe birou, să te simți ca un jucător de la Manchester după finala Champions League. Aventura obținerii drepturilor nu e altceva decât un prim pas, egal cu zero dacă nu reușești să oferi cititorilor o traducere impecabilă, o copertă elegantă, o identitate pregnantă a seriei de autor. Aici e vorba despre munca de luni de zile a unei întregi echipe: traducători, redactori, graficieni, corectori, redactor-șef. E de ajuns ca una dintre aceste rotițe să se blocheze pentru ca obținerea drepturilor să fie aproape egală cu zero. În cazul lansării unui autor necunoscut, publicul poate fi extrem de imprezvizibil: sînt cazuri în care un autor nou pentru publicul românesc, însă premiat, aflat în topurile străine, nu suscită nici un interes pentru cetitorul mioritic. Altă dată, un autor pe care îl lansezi cu inima cît un purice saltă ca ars în vînzări. În afară de promovare, nu prea vād aici o rețetă. Nu o vād eu...

Te rog să explici, în cîteva cuvinte, cum va arăta în ansamblu seria de autor „Hemingway”. Există un model de editare a acestei opere pe care îl urmezi?

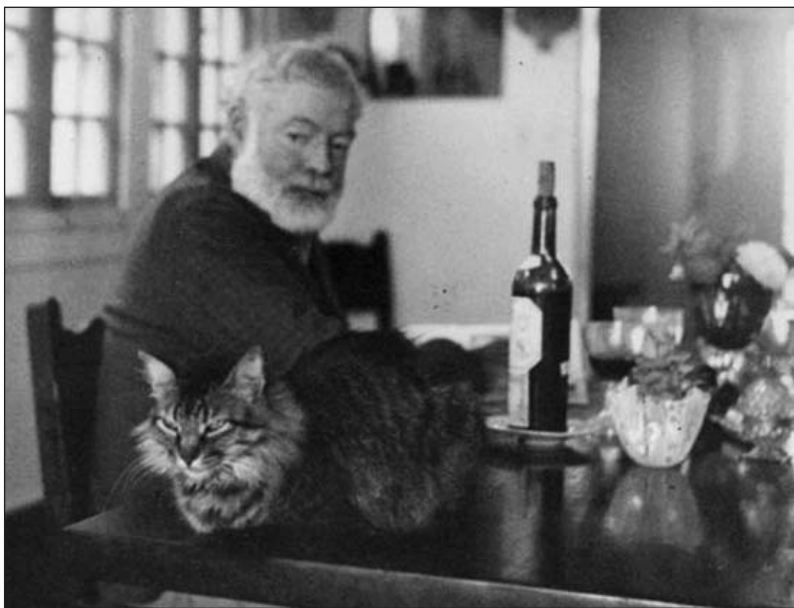
În principiu, am urmat ediția Scribner's de opere complete. Norocul a făcut să găsim doi traducători tineri, excelenți, care lucrează în ritm susținut. Este vorba despre

Radu Pavel Gheo și Ionuț Chiva, iar prin ritm susținut înțeleg că reușim să oferim publicului cîte două volume de Hemingway la fiecare târg de carte bucureștean. La capitolul noroc aș adăuga și „copertașul”, pe Laurențiu Midvichi... Deocamdată, operele complete de la Scribner's îmi ocupă un raft întreg de bibliotecă, așa că mai am mult de tras. Preväd 2011 ca an de finalizare a proiectului.

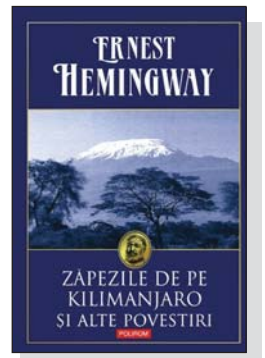
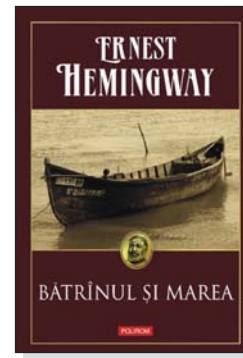
Alege trei momente importante de cînd conduci „Biblioteca Polirom”. Apar în „BP” cîrca 15 titluri lunar, dar de cîteva trebuie să te fi atașat în mod deosebit.

Categoric, unul dintre ele a fost semnarea contractului Hemingway, al doilea a fost momentul Doris Lessing de la

Frankfurt, iar al treilea, pe care nu-l pot numi încă și care va depăși în amploare seria „Hemingway”, stă să se concretizeze... Deși depășesc numărul cerut de „momente”, aș adăuga aici și achiziționarea drepturilor pentru *Viața și destin* al lui Vasili Grossman, care urmează să apară pentru prima oară în ediție completă la Polirom.

Primele două volume apărute în seria de autor „Ernest Hemingway”: *Bătrînul și marea și Zăpezile de pe Kilimanjaro și alte povestiri*

TRADUCĂTORII: „ĂIA MICI PE UMERII ĂLORA MARI”

Radu Pavel Gheo, traducătorul volumelor *Bătrînul și marea și Fiesta*

Bună treabă: scriitorii care îi traduc pe alți scriitori! ăia mici pe umerii ălor mari, cum ziceau, modești, unii prin Renaștere. *Bătrînul și marea* a fost cea mai grea traducere pe care am făcut-o vreodată. O pagină de Hemingway mi-a cerut la fel de mult timp precum patru-cinci pagini de David Lodge. Și totuși e scris simplu, foarte simplu. Dacă o citești în engleză, pare *flower at your ear*. Dar cînd am vrut să transpun simplitatea englezească într-una românească, s-a dus și floarea și era să se ducă și urechea. Din perspectiva traducătorului, cred că așa se vede un autor mare.

Ionuț Chiva, traducătorul volumelor *Zăpezile de pe Kilimanjaro și alte povestiri și Noaptea dinaintea bătăliei și alte povestiri*

Și mai sper să nu fie *mare lucru lost in translation* (tîmpit film, btw)... Cînd am început să traduc primul volum din povestirile lui Hemingway, mi-era că n-o să mai ajung niciodată la final. Una dintre prejudecățile legate de Papa este că scrie simplu, *straight* etc. Măcar dacă te uiți la cîte o frază mai lirică, așa, care se

întinde pe jumătate de pagină, și tot îți dai seama că această prejudecată ar trebui nuanțată urgent.

Pe de altă parte, frazele lui complicate și exacte (uimitor de exacte cînd se vorbește despre interioritatea vreunui personaj, de pildă) curg foarte lejer în engleză (unde, de pildă, e perfect normal să unești o mie de segmente prin celebrul „and” – e mai greu să o faci în română cu „și” și să mai și sune cumva) și asta a fost ceva relativ greu de transpus în „limba noastră-i o comoară”.

A mai fost problema argoului, care face ca anumite povestiri ale lui Hemingway să fi fost pe atunci, așa cum i le definea Gertrude Stein, *inacrobabile*. Asta deși era vorba de un argou neostentativ, băiețesc cumva. Pentru a ajunge la o redare cît mai apropiată am fost nevoit (după mari emoții și îndoieli – de fapt nu, fără pic de emoție sau îndoială) să apelez la elemente neostentative, băiețești etc. din argoul relativ contemporan.

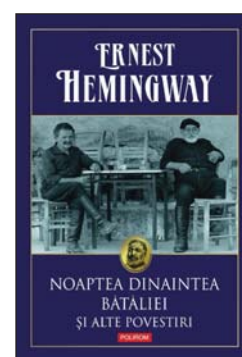
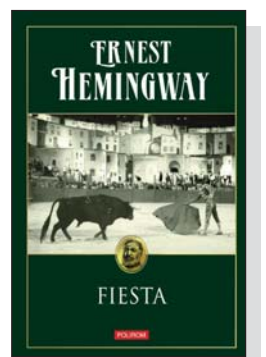
Acum, după ce am mai tradus și al doilea volum de povestiri și lucrez la *Pentru cine bat clopotele*, îmi dau seama cît a ajuns să-mi placă Hemingway, altfel *never* o feblețe de-a mea. Îmi place pentru liniștea lucrată care rămîne în urma oricărei povestiri, pentru atenția adormită față de celălalt, pentru delicatețea cu care cunoaște sufletul puber spre adolescent și pentru multe altele care nu încap în 1.500 de semne.

Două noi volume pot fi găsite acum la standul Polirom de la Tîrgul de Carte „Bookfest”

Fiesta

Traducere din limba engleză și note de Radu Pavel Gheo, ediție cartonată

Fiesta este romanul de debut al lui Ernest Hemingway, una din marile cărți ale secolului XX. Forța narativă a autorului, stilul aparent simplu, dar foarte expresiv, talentul său incontestabil de povestitor și abilitatea de a crea personaje memorabile fac din volumul de față o capodoperă a literaturii universale.

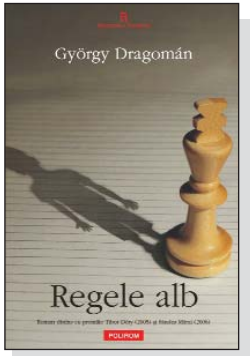

Noaptea dinaintea bătăliei și alte povestiri

Traducere din limba engleză și note de Ionuț Chiva, ediție cartonată

Noaptea dinaintea bătăliei și alte povestiri, împreună cu volumul *Zăpezile de pe Kilimanjaro și alte povestiri*, tradus la Editura Polirom în 2007, formează integrala prozei scurte a lui Ernest Hemingway. În mare parte, micile narațiuni din acest volum, unele dintre ele rămase neterminate, au fost concepute sub forma unor schițe pentru romanele ce-i vor aduce mai tîrziu celebritatea și, în 1954, Premiul Nobel pentru Literatură.

Pagini realizate de George Onofrei

Regele alb

Traducere din limba maghiară de Ildikó Gábos-Foartă, ediție cartonată

În numai doi ani de la apariție, la prestigioasa editură Magvető din Budapesta, *Regele alb* a înregistrat un succes remarcabil, fiind publicat și/sau în curs de publicare în țări precum: SUA, Germania, Franța, Italia, Olanda, Israel, Finlanda, Suedia, Norvegia, Danemarca, Polonia, Grecia, Slovenia, Bulgaria, Slovacia, Croația, Serbia, Spania etc.

Bildungsroman plin de aventuri tragicomice relatate cu savoarea ingenuității vârstei fragede, volumul lui Dragomán a fost, vreme îndelungată, vedeta librăriilor maghiare.

Biografie

György Dragomán s-a născut în 1973 la Tîrgu-Mureș. În 1988 s-a stabilit cu familia în Ungaria. A studiat filosofia și literatura engleză la Universitatea Eötvös Loránd (ELTE) din Budapesta și lucrează la o teză de doctorat despre proza lui Samuel Beckett. De asemenea, i-a tradus până acum în ungurește pe Samuel Beckett, James Joyce, Ian McEwan, Irvine Welsh și Mickey Donnelly.

A debutat în 2002 cu *A pusztitas konyve* (*Cartea desfacerii*), pentru care a primit premiul Bródy, acordat anual celui mai bun volum de proză.

Au urmat piesa *Nihil* (*Niciunde*, 2003) și romanul *A feher kiraly* (*Regele alb*, 2005), pentru care i-au fost acordate premiile Déry Tibor și Sándor Márai. *Regele alb*, apărut anul acesta la Editura Polirom, se află în cataloagele editurilor din toată lumea: Statele Unite (Houghton Mifflin), Marea Britanie (Doubleday), Germania (Suhrkamp), Franța (Gallimard), Italia (Einaudi), Olanda (Atlas), Israel (Modan), Finlanda (Otava), Suedia (Dorotea Bromberg), Norvegia (Pax), Danemarca (Borgen), Polonia (Czarne), Grecia (Livani), Slovenia (Didakta), Bulgaria (Ergo), Slovacia (Kalligram), Croația (Fraktura), Serbia (Evrodjunti), Spania și America de Sud (RBA), Brazilia și Portugalia (Intrinseca/Sextante).

GYÖRGY DRAGOMÁN, PENTRU „SUPLIMENTUL DE CULTURĂ”:

„Faptul că această carte apare în românește e ca o mică aniversare“

În 2002, schimbam canalele TV și am dat peste un interviu cu Helmut Duckadam la televiziunea maghiară de stat, în cadrul unui program pentru minoritatea română. Pe vremea aceea, trăiam în Budapesta de 15 ani deja – familia mea a plecat din Transilvania, din Tîrgu-Mureș, în 1988.

Dar româna pe care o învățasem la școală și la joacă era suficient de bună încât să-l înțeleg pe Duckadam, chiar și fără subtitrare. Povestea despre antrenamentele făcute după Cernobil și zicea că, deși accidentul era ținut secret, fotbaliștilor li se spusese ce s-a întâmplat, iar ei, portarii, fuseseră sfătuiți să „evite contactul cu mingea”. Evident, era o propunere absurdă și nu-mi venea să cred ce aud.

O vreme, nu mi-am putut scoate din minte cuvintele acelea... Dar nu le auzeam spuse de un adult, ci ca și cum ar fi fost rostite de o voce de copil. Mi-am dat atunci seama că voi scrie o poveste și că esența ei va fi această frază. Așa am găsit vocea lui Dzsáta și am scris *Sfârșitul lumii*, povestirea care urma să devină al treilea capitol din cel de-al doilea roman al meu, *Regele alb*.

Vocea lui Dzsáta este un fel de monolog ținut cu respirația ținută; personajul vorbește întruna, vrea să ne povestească

toate aventurile prin care a trecut. Atât de puternică a fost vocea lui, încât am continuat să o aud și, după ce am scris și cea de-a treia povestire, în care Dzsáta vorbește cu aceeași încăpăținare despre peripețiile lui, mi-am dat seama că scriu, de fapt, un roman, iar acest roman va fi despre copilăria mea, o carte pe care mi-am dorit dintotdeauna să o scriu. Știam că nu va fi o relatare obiectivă din punct de vedere istoric despre România anilor '80, ci mai degrabă o descriere psihologică și emoțională amănunțită a unei copilării trăite în tea-

mă și pericol, o carte despre libertatea într-o lume în care libertatea nu trebuia să existe.

Pentru fiecare povestire am pornit de la obiecte și imagini din propria mea copilărie, dar vocea lui Dzsáta era suficient de puternică încât să ia totul în stăpânire și să facă o aventură din orice. Cele 18 povestiri se îmbină precum piesele dintr-un puzzle, dând naștere unui roman despre copilăria într-o societate totalitaristă, a cărei atmosferă seamănă foarte bine cu cea din România copilăriei mele.

Când tatăl lui este dus într-un lagăr, Dzsáta începe să-și dea seama că, pentru el, copilăria s-a încheiat. De-a lungul celor 18 capitole, trece prin nenumărate peripeții, care ne arată mersul absurd al lucrurilor într-o societate închisă, din perspectiva omului obișnuit. Dzsáta încearcă să ducă o viață normală de copil, să meargă la școală, să facă pozne, să se îndrăgostească, să se bată cu găștile, să caute comori – dar, de asemenea, încearcă să-și afle noul rol în familie, ajutându-și mama și împiedicându-se cu tăcutul bunic, neîncetând să sperde că-și va revedea tatăl într-o bună zi.

Când lucram la *Regele alb* nu-mi imaginam că va ajunge să fie tradus în 25 de țări, dar mă întrebam adesea dacă va fi publicat în România. Mi se părea foarte important. De aceea, am fost extrem de încântat când Editura Polirom a decis să-l publice. Și mai fericit am fost aflând că va fi lansat împreună cu excepționalul roman al lui Attila Bartis, *Plimbarea*. Amîndoi ne-am născut la Marosvásárhely (Tîrgu-Mureș) și cred că acesta este, într-un fel, un gest simbolic: a trebuit să părăsim Transilvania și România, dar acum cărțile noastre se întorc.

Faptul că această carte apare în românește e ca o mică aniversare. N-am să uit niciodată ziua în care am primit textul tradus de Ildikó Gábos-Foartă. Faptul de a-l citi în românește a fost o experiență sublimă; deși româna mea e deplorabilă, iar vocabularul nu mai e ce-a fost odată, să-mi citec propriul roman în românește a fost fascinant. Pentru că totul a pornit de la o frază rostită în românește... Sper că domnului Duckadam o să-i placă.

CE SPUNE PRESA
„The Times“

„Vocea lui Dzsáta este limpede și apropiată, de parcă băiețelul s-ar uita drept în ochii cititorilor cărora li se adresează. Și, asemenea lui Huckleberry Finn, un alt copil rebel devenit celebru, Dzsáta este un maestru al evaziunii, un etern nesupus.”

„The Sunday Telegraph“

„Copilăria lui Dzsáta pare să prindă viață sub ochii noștri, în toată bogăția și complexitatea ei. Cu un talent uluitor, György Dragomán recrează o întregă lume de gesturi și obiecte, fragmentele de povești din care este alcătuit romanul coagulându-se în jurul jucăriilor artisanale și arsenalului improvizat al unui băiețel de unsprezece ani.”

„The Washington Post“

„Dragomán creează o copilărie nostalgică, plină de jocuri și șotii, dar în zilele întunecate ale statului polițienesc condus de Ceaușescu aerul e atât de otrăvit, fizic și psihologic deopotrivă, încât pericolele pe care le imaginează puștiul riscă să devină

mortale. (...) Tînărul Dzsáta nu poate înțelege întotdeauna deplina semnificație a lucrurilor la care asistă, dar, prin tonul viu și simplu al acestor povești înfricoșătoare și ciudat de vesele povestiri, noi reușim.”

„The San Francisco Chronicle“

„Editorii cărții pun accent pe faptul că Dragomán a trăit sub regimul comunist, dar această tensiune între autenticitatea experiențelor lui Dragomán și credibilitatea celor prin care trece Dzsáta rămîne problematică. De ce, spre exemplu, orașul anonim din carte nu se numește Marosvásárhely? De ce să nu-i spunem «Secretarului General de Partid» pe nume: Ceaușescu? De ce nu se pomenește de România? Aceasta este, pînă la urmă, țara care a difuzat întruna la televizor execuția dictatorului și a soției sale în ziua de Crăciun. S-ar putea să existe o explicație destul de bună. *Regele alb* din titlul cărții este o piesă de șah pe care Dzsáta o șterpelește din casa unui oficial al partidului. Pentru el, regele alb nu este Clovnul Alb al lui Norman Manea – adică Ceaușescu –, fiindcă acest

«circ sinistru» care-l înconjoară nu este un fapt istoric ce poate fi plasat într-un context, ci un fapt de viață.”

„The New York Sun“

„Dragomán ne arată cum psihicul unui băiețel poate asimila realități crude – spre exemplu, faptul că tatăl lui este deținut politic –, în timp ce copilul rămîne, pînă la urmă, un puști normal, ce începe totuși să înțeleagă profunzimea minciunii și perversității de care este înconjurat.”

„Glasgow Herald“

„Vocea lui Dzsáta este puternică și convingătoare, iar *Regele alb* – o privire înduioșătoare asupra unei perioade tragice și stranie din istoria Europei.”

„The Financial Times“

„Deopotrivă fermecătoare și tulburătoare, proza lui Dragomán vorbește în șoaptă despre cenzura politică și emoțională de dincolo de Cortina de Fier, fără să spună nimic cu voce tare.”

„Deocamdată, nici în Ungaria nu se vînd bilete la lecturi, dar e foarte bine. Pentru că în țările noastre nu cu asta ar trebui să se înceapă. În primul rînd, publicul trebuie să se obișnuiască, să afle că există și astfel de lucruri foarte diferite de lecturile anilor '80.”

ATTILA BARTIS:

„Aproape tot ce am sufletește e de aici, din România”

Cit de mult comunică literaturile din spațiile noastre geografice apropiate?

Mai avem de făcut foarte multe. Noi știm foarte puțin unii despre alții și pentru mine, din acest motiv, sînt importante evenimentele literare precum „European Borderlands” (acesta a reunit în urmă cu un an, la Iași și București, autori din România și din mai multe țări europene, printre care și Attila Bartis, György Dragomán și Filip Florian – n.r.). Nu aștept nici un miracol peste noapte... Însă atunci a fost pentru mine momentul în care am fost pentru prima oară scriitor român din România, scriitor român din Basarabia și scriitor maghiar născuți în România.

Reprezintă o miză pentru dumneavoastră spațiul românesc?

În primul rînd, aici m-am născut. Aproape tot ce am sufletește e de aici, de la Tîrgu-Mureș, unde am trăit pînă în 1984. Situația

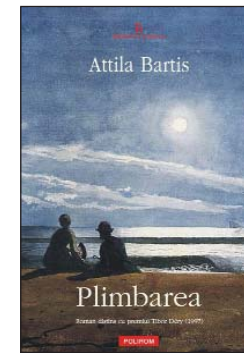
ungurilor plecați de aici, din România, e una specială. Ei au două vetre. Au una aici, în Ardeal, și una ori în Budapesta, ori în alte părți ale lumii.

Cum merg lecturile publice în Ungaria? Aici nu sînt prea populare încă...

Deocamdată, nici în Ungaria nu se vînd bilete la lecturi, dar e foarte bine. Pentru că în țările noastre nu cu asta ar trebui să se înceapă. În primul rînd, publicul trebuie să se obișnuiască, să afle că există și astfel de lucruri foarte diferite de lecturile anilor '80. Îmi amintesc bine pentru că am fost la multe dintre ele în fabricile socialiste și în casele de cultură ale satelor.

Cum a fost la „European Borderlands”?

Am mai fost la cîteva festivaluri literare foarte faimoase, dar din punct de vedere sentimental, cel din România a fost de departe cel mai important pentru mine.

Plimbarea

Traducere din limba maghiară de Marius Tabacu, ediție cartonată

Plimbarea este povestea unui copil abandonat al revoluției, un orfan al Estului la intersecția marilor conflicte ideologice. Este relatarea maturizării sale într-o lume frământată de insurecții împodobite cu pene de păun, marcată în egală măsură de ostilitatea celor din jur și de dragostea pușinilor apropiați, ce vor cădea pe rînd în brațele morții. Copilul care încărunește în somn, blestemat parcă să-i piardă pe toți cei de care se atașează, deapănă firul unei vieți de-o stranietate care sfîrșește prin a deveni dureros de familiară. Concizia fermecător controlată a stilului contribuie în mod semnificativ la construirea unei atmosfere de un cenușiu apăsător, sfîșiat pe alocuri de explozii bine dozate de culori stridente.

Biografie

Attila Bartis s-a născut în 1968 la Tîrgu-Mureș. În 1984 s-a mutat, împreună cu familia sa, în Ungaria, după ce tatăl său, jurnalist, s-a luptat multă vreme cu cenzura. În prezent trăiește la Budapesta. Este un fotograf reputat și, totodată, unul dintre cei mai cunoscuți și mai apreciați scriitori maghiari ai momentului, cărțile sale fiind traduse în numeroase limbi.

A debutat în 1995 cu romanul *A seta* (*Plimbarea*, Polirom, 2008), urmat de volumul de povestiri *A keklo para* (*Ceața albăstruie*, 1998) și de romanele *A nyugalom* (*Tihna*), adaptat pentru scenă și marele ecran și tradus în românește în 2006, cu un succes considerabil în rîndurile cititorilor, și *A Lazar Apokrifek* (*Apocrifele lui Lazăr*, 2005). A fost distins cu premiile Tibor Dery (1997), Sandor Marai (2002) și Attila Jozsef (2005).

Pagini realizate de Diana Soare

Filip Florian: „E ca în îndrăgostire, nu îți trebuie o logică de împrietenire”

„Cu Attila m-am cunoscut în mai 2006, la Berlin, și pot spune fără nici un risc faptul că îl consideram de mult bunul meu prieten. Sînt lucruri care se simt, e ca în îndrăgostire, nu îți trebuie o logică de împrietenire. Pe György l-am cunoscut în iunie anul trecut, cu o zi înainte de a veni în Iași. E ca o senzație de limbă comună, nu trebuie să faci un balet special... Pur și simplu constăți cu mare încîntare că vorbești aceeași limbă (și mă refer și la faptul fericit de a vorbi toți trei româna), dar și că împărtășești aceleași mentalități, idei, obsesii, supărări. Dau un mic exemplu. Una dintre marile obsesii ale lui Dragomán este că, în Ungaria, arhivele fostelor servicii secrete comuniste nu sînt, de fapt, accesibile. Cred că-i o problemă destul de comună și asemănătoare. Preocuparea e comună, la fel și suferința lui György Dragomán că această problemă nu este încă rezolvată e și suferința mea în România. La rîndul meu, sînt obsedat de această chestiune... Și așa se nasc prieteniiile.”

CE SPUNE PRESA

„Élet és Irodalom”

„Dacă ar fi după mine, aș propune *Tihna* pentru premiul «Cartea Anului»... Are suficient sex (i.e. pornografie), nebunie și un strop de narcisism: categoric, nu o recomand pudicilor instabili emoțional. Brutală, necruțătoare. Femeile o citesc cu (pre)dilecție, bărbații – cu o undă de mulțumire.”

„Actes Sud”

„Attila Bartis și-a cucerit deja cititorii maghiari și germani prin umorul său, prin talentul stilistic și prin capacitatea de a aborda erotismul și violența. (...) El se ridică deja la nivelul marilor scriitori ai Europei Centrale – și ne gîndim, evident, la scrierile de tinerețe ale lui Kundera, dar și la primele texte ale polonezului Andrzej Stasiuk.”

„Chronicart.com”

„Derutant, Attila Bartis reușește să transmită o violență sufocantă într-un text deconstruit, care pierde deseori cititorul doar pentru a-l regăsi mai tîrziu, după un duș rece ca gheața.”

„Lire”

„Attila Bartis reușește să exprime superb aceste închisori interioare, cu ajutorul unei scriituri împinse pînă la extrem. Un roman magnific în care istoria, politica și destinele individuale se întîlnesc și se întretaie inevitabil, pînă în pragul dezastrului.”

„Livres Hebdo”

„Un autor de care vom mai auzi, pentru că emană foarte multă energie.”

» „Cred că, din nefericire, literaturile noastre nu prea comunică. E destul de absurd că ceea ce se traduce în România din autorii de dincolo de granițe se cumpără ca drepturi de tipărire de la mari edituri din străinătate și nu dintr-o căutare imediată a editorilor români peste granițele apropiate. Așa văd eu situația ca om care umblă în librării, nu ca editor.” – Filip Florian

DANIEL MAFTCIU A REGIZAT ȘI EDITAT:

Mic tratat pentru extraterestre cu MBA

Mic tratat de management culinar este romanul de debut al lui Daniel Maftciu. Cartea este un fals tratat despre managementul culinar, un ghid care poate să le fie de folos atât „extraterestrelor cu MBA în management”, cât și gospodinelor mici și mijlocii, în drumul lor către bucătărie. Motto-ul romanului – „pentru

toți foștii mei iubiți: îmi pare rău că ați făcut foamea cînd am trăit împreună, dar cred că a meritat; nimic nu depășește în intensitate dragostea pe burta goală...”. Așa cum spune autorul în începutul cărții, tratatul își propune să aducă zîmbetul pe buzele cititoarelor și să le îndemne să pășească în bucătărie.

Bogdan Romaniuc

Cine sînt extraterestrelor? Extraterestrelor sînt superfemeile manager, inițiate în arta culinară. Pentru a accede la statutul de „mare gospodină” și pentru a dobîndi „independența culinară”, fiecare extraterestră trebuie să parcurgă un drum anevoios, un drum plin de obstacole și de tentații. Pentru extraterestrelor cu MBA la Paris, cu funcții înalte în multinaționalele în

care lucrează, bucătăritul se dovedește a fi mult mai dificil (chiar „o muncă supraomenească”) decît semnarea unor contracte de milioane de euro. Doar o mare gospodină reușește să fie pe placul extraterestrelor pretențioși.

Înainte de a intra în bucătărie trebuie mai întîi să treci pe la piață sau pe la supermarket, iar extraterestra lui Maftciu, ajunsă deja „mare gospodină”, le povestește celorlalte extraterestre, cu mai puțină experiență în ale bucătăritului, ce trebuie să facă pentru a-și impresiona extraterestrii. Extraterestra de treizeci de ani, cu

înalte studii la Paris, devine astfel ghidul tuturor ucenicilor în ale gospodăriei: le învață cum să-și facă cumpărăturile, cum să se descurce la piață, cum să dialogheze cu vânzătorii de la tarabe („ființe simple, cu CV modest și fără pregătire în business”), care sînt primii pași în bucătărie etc.

Daniel Maftciu,
Mic tratat de management culinar,
colecția „Ego. Proza”

„Am scris pentru cei care caută umorul comis cu premeditare”

De unde ideea acestui „îndrumar” pentru „extraterestre”?

Să lămurim de la început un lucru: habar n-am să gătesc. În activitățile gospodărești sînt mai degrabă spectator, ca să nu zic leneș. Cu toate acestea, multă vreme am fost de-a dreptul fascinat de trucurile casnice publicate prin reviste. Pentru mine, pagina gospodinei era pagina umoristică, o citeam și rideam de ineptiile transmise pe post de sfaturi. Mă amuzau savantlicurile de genul „cum se face rața cu portocale flambată? nimic mai simplu: gătești rața cu portocale ca de obicei, apoi o flambați”. Mă distrau și truismele ridicate la rang de supremă înțelepciune culinară, de pildă „cînd tocați verdeață nu cumva să vă tăiați degetele!”. Sfaturile pentru gospodine au devenit așadar un pretext pentru amuzament, un zăcămint de umor ineputabil și ușor de exploatat: e de ajuns să plusezi la factorul stupidenie.

De aici și pînă la această carte e distanță mare, dar ideea așa s-a născut. Nu e vina mea, sfătuitoarii gospodinelor au început.

Cărui tip de cititor i se adresează romanul *Mic tratat de management culinar*?

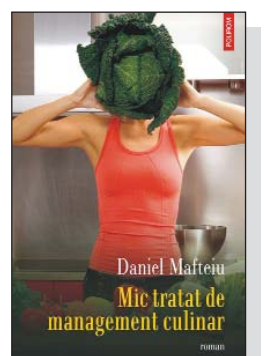
În primul rînd, am scris pentru cei care nu se mulțumesc cu umorul involuntar oferit de viață și-l caută pe cel comis cu premeditare. Acceptarea autoironiei *is a must*. În poveste e posibil să ne regăsim nu doar prietenii, cunoscuții ori colegii, ci și pe noi, în postura de figuranți sau actori. M-aș bucura ca textul să ajungă sub ochii celor care trăiesc „pe repede înainte”, într-un mediu dur, au o viață stresantă, jalonată de target-uri *high importance* cu deadline ieri, sînt mereu în criză de timp, mereu în căutarea compromisului între cariera tot mai solicitantă și viața personală din ce în ce mai săracă. Celor contaminați cu virusul multinaționalei le este familiară „extraterestra” mea, ei o recunosc rapid ca fiind de-a lor, nu o condamnă că se poartă în

bucătărie ca venită de pe altă planetă și-i țin pumnii în tentativa de a găti o ciorbă cît de cît comestibilă. Pentru a completa profilul mai am de adăugat un singur lucru: cititorul trebuie să privească hrana și sexul ca pe niște mici bucurii ale vieții. Dacă are probleme de tip „frigi” (frigider sau frigiditate), să evite cartea. Nu ar pricepe nimic.

O carte recomandată de Dan Lungu

„E o carte plină de umor și inteligență. Citind-o, inevitabil din cînd în cînd vă va pufni rîsul. Pericolul este că, amintindu-vă anumite scene, vi se poate întîmpla același lucru cînd intrați în bucătărie sau mergeți la piață. Și știți bine, nu e sănătos să rîzi de unul singur. Mai ales în spațiile publice.” (Dan Lungu)

Daniel Maftciu a absolvit în 1991 Facultatea TCM la Institutul Politehnic București. Actualmente este producător general al Știrilor ProTV (ora 22.30). A ocupat în cadrul ProTV, din 1997 pînă în prezent, diverse funcții: editor general „Ora 7, bună dimineața”, editor Știrile ProTV, editor și producător „Revista presei” etc. A mai lucrat, între 1993 și 1999, în diferite redacții de presă.

De când n-ați mai citit un roman de dragoste?

Editura Polirom inițiază din această vară o nouă colecție, ROMANCE, dedicată romanului de dragoste, un gen de lectură care continuă să fie prima opțiune a foarte multor cititoare.

ROMANCE își dorește să reînvie tradiția romanului de dragoste, ținând, în același timp, pasul cu cele mai noi apariții de pe piața internațională de carte. De aceea, am încercat să includem în colecție, pe lângă numele uneia dintre scriitoarele consacrate ale genului – Sheila O'Flanagan –, câteva autoare încă necunoscute publicului

românesc, dar cu mare succes în Occident. Ellen Feldman, Jane Asher sau Maeve Haran sînt nume care, de ani buni, vînd milioane

de exemplare în întreaga lume, scriitoare prezente constant în topurile internaționale de bestselleruri.

Noul proiect editorial debutează cu cinci romane: *Dragoste și matematică* de Sheila O'Flanagan, *Iubirea secretă a Annei Frank* de Ellen Feldman, *Toată lumea pierde* de Jane Asher, *Tot ce-și dorește ea* de Maeve Haran și *Visătoarele* de Alexandra Ares.

Pe viitor, intenționăm să vă oferim, anual, peste zece noi titluri în colecția ROMANCE, pe care sperăm că le veți aștepta cu interes.

Sheila O'Flanagan – *Dragoste și matematică*

Traducere de Ileana Grama

Darcey și Nieve sînt două tinere care trăiesc la New York și împart totul: haine, cărți, parfumuri, chiar și băieții cu care ies. Darcey are aptitudini neobișnuite pentru matematică și limbi străine. Nieve are simț pentru afaceri și știe foarte clar ce vrea de la viață. Atunci cînd Nieve îi răpește singurul lucru pe care nu este dispusă să-l împartă – primul bărbat pe care îl iubește –, Darcey resimte dubla trădare ca pe o adevărată catastrofă. Incapabilă să accepte lovitura, părăsește New York-ul și se mută în Irlanda. După zece ani, Nieve face o tentativă de reconciliere: se căsătorește și, în acest moment atât de important, vrea să-și aibă din nou aproape vechea prietenă. Numai că bărbatul ales nu e altul decît prima iubire a lui Darcey.

Ellen Feldman – *Iubirea secretă a Annei Frank*

Traducere de Ștefania Țarcornicu

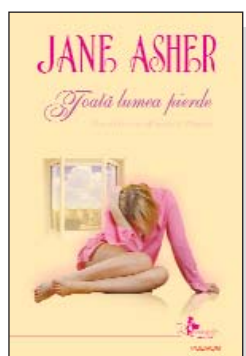
O continuare absolut tulburătoare a celebrei povești a Annei Frank. Peter van Pels este un adolescent evreu care, în timpul războiului, se mută la Amsterdam din pricina persecuției naziste. Aici, familia sa intră în legătură cu cea a Annei Frank. Vor petrece împreună mai bine de doi ani ascunși într-un pod, pînă la arestarea lor. Deși documentele istorice atestă faptul că toți locuitorii anexei secrete, cu excepția lui Otto Frank, tatăl Annei, și-au pierdut viața în lagărele de exterminare, Ellen Feldman își imaginează posibilul destin al lui Peter, care, evadat din lagăr, ajunge în America, unde începe o nouă viață, construindu-și o altă identitate. Cu toate acestea, umbrele trecutului nu întîrziesc să-l ajungă din urmă.

Jane Asher – *Toată lumea pierde*

Traducere de Cătălina Necula

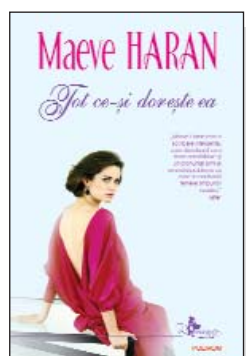
Jane Asher este fosta logodnică a lui Paul McCartney și muza lui de-a lungul anilor '60. Judy și Charlie – doi oameni inteligenți, cultivați, căsătoriți de peste douăzeci de ani și avînd doi copii adolescenți – se confruntă cu o criză conjugală ce le aduce familia în pragul destrămării. Charlie, aflat la vîrsta de mijloc, se îndrăgostește de Stacey, o casieră supraponderală de la supermarketul din colț. Este o dragoste ciudată, aproape patologic de puternică, atrăgînd după sine consecințe imprevizibile, de o gravitate extremă, chiar la limita verosimilului. Însă stilul autoarei este de o precizie psihologică remarcabilă, astfel încît drama personajelor, dificultățile lor, obsesiile și deciziile inexplicabile pe care ajung să le ia par desprinse din viață.

Maeve Haran – *Tot ce-și dorește ea*

Traducere de Mihaela Doagă

La treizeci și patru de ani, Francesca Tayler, redactorul-șef al celui mai vechi și mai prestigios ziar din Woodbury, pare o femeie realizată, cu o viață tumultuoasă, pe care o împarte între muncă, familie și prieteni. Însă, ca majoritatea eroinelor lui Maeve Haran, are sentimentul că viața ei nu este împlinită fără un copil. Descoperind că a rămas însărcinată, Francesca se vede pusă în fața unei dileme cu atît mai dificile cu cît timpul o presează să ia o hotărîre: care dintre cei doi bărbați din viața ei este cel mai potrivit pentru rolul de tată – cel cu care e pe cale să se căsătorească sau cel de care se îndrăgostește în cel mai nepotrivit moment cu putință? Tot ce-și dorește ea ne dezvăluie personalitatea complexă a femeii moderne, pentru care maternitatea atîrnă la fel de greu în balanță ca o carieră strălucită.

Alexandra Ares – *Visătoarele*

Traducere de Larisa Copăceanu

O perspectivă românească asupra „Visului American”, dincolo de ideologii, partizane sau filosofii. O carte despre renunțare și regăsire. Kitty Roman emigrează în America, țara în care a visat să-și facă o carieră ca actriță. După șapte ani petrecuți la New York, își dă seama că „Visul American” este doar o mare iluzie. Dezamăgită, hotărâște să se întoarcă acasă. După ce își dă demisia și își cumpără biletul de avion, se împrietenește la o petrecere cu o artistă de culoare, care o invită la un tîrg anual de artă în Los Angeles. Nevrînd să părăsească America fără să vadă Coasta de Vest, Kitty acceptă și, în această călătorie, întîlnește bărbatul la care a visat toată viața. Însă, deși este fascinat de Kitty, de frumusețea, inteligența și candoarea ei, Matthew nu se arată dispus să renunțe la comoditatea relației lui de la distanță ca să rămînă cu ea.

Tîrgul de Carte BOOKFEST

2008
4-8 Iunie

LANSĂRI Acolo unde nu există o altă specificare,
evenimentele vor avea loc la standul Editurii, Pavilionul 14

POLIROM www.polirom.ro

>> JOI, 5 iunie

Ora 12.30: *Nouă proze vechi • Ficțiuni ilicite* de Petru Cimpoșu
Prezintă: Cosmin Ciotloș, Daniel Cristea-Enache

Ora 14.30: *Dicționarul penitenciarelor din România comunistă (1945-1967)* de Andrei Muraru (coord.)
Prezintă: Stejărel Olaru, Stelian Tănase, Andrei Muraru

Ora 18.00: Întîlnire cu Zeruya Shalev și lansarea romanului său *Soț și soție*
Prezintă: Mihaela Rădulescu, Robert Turcescu
Locația: Standul de lansări al Tîrgului

>> VINERI, 6 iunie

Ora 12.00: *Bucureștii postindustrial. Memorie, dezindustrializare și regenerare urbană* de Liviu Chelcea
Proiecție de film documentar
Prezintă: Sorin Antohi, Mircea Cărtărescu

Ora 13.30: *Mic tratat de management culinar* de Daniel Mațeu
Prezintă: Ovidiu Șimonca, Cristian Tabără, Lucian Dan Teodorovici

Ora 14.00: *Kasa Poporului* de Mișoș Micleșanu
Prezintă: Andrei Gheorghe, Vlad Bulat, Vasile Ernu

Ora 15.00: Ședință de autografe: *Mărturie și document* de Constantin Ticu Dumitrescu

Ora 17.00: Noi traduceri în Seria de autor „Ernest Hemingway” (*Fiesta și Noaptea dinaintea bătăliei și alte povestiri*) și traduceri în premieră în Seria de autor „Saul Bellow” (*Planeta domnului Sammler și Aventurile lui Augie March*)
Prezintă: Ioan T. Morar, Radu Pavel Gheo, Ionuț Chiva, Bogdan-Alexandru Stănescu

>> SÂMBĂTĂ, 7 iunie

Ora 11.00: *Războiul tăcut. Introducere în universul informațiilor secrete* de Abram N. Shulsky și Gary J. Schmitt
Prezintă: Mihai-Răzvan Ungureanu, George Maior

Ora 12.00: Lansarea primelor două volume ale Seriei de autor „Octavian Paler”: *Mitologii subiective* și *Un om norocos*
Prezintă: Ileana Mălăncioiu, Paul Cernat, Daniel Cristea-Enache

Ora 13.00: *Întotdeauna loial. Note diplomatice pentru o Românie modernă (2005-2007)* de Mihai-Răzvan Ungureanu
Prezintă: Andrei Pleșu, Emil Hurezeanu

Ora 15.00: Noi apariții în Colecția „BIBLIOTECA POLIROM”: *Ce hăcuială!* de Jonathan Coe; *Cel care cheamă ecoul* de Richard Powers; *Te port în gînd* de Ahdaf Soueif; *Spaima* de Vladimir Makanin; *Povestiri africane* de Doris Lessing; *Eseu despre luciditate* de José Saramago; *Porno* de Irvine Welsh; *Glamorama* de Bret Easton Ellis; *Lăcomie* de Elfriede Jelinek
Prezintă: Iulia Popovici, Florin Iaru, Mihaela Spineanu, Radu Pavel Gheo, Bogdan Ghiu, Maria Irod, Anca Băicoianu, Bogdan-Alexandru Stănescu

Ora 16.00: Dezbateri pe tema „Experiențe feminine în comunism”
Discuție despre volumul *Tovarășe de drum. Experiența feminină în comunism*, Radu Pavel Gheo, Dan Lungu (coord.)
Moderator: Daniela Zeca-Buzura
Participă: Georgeta Dimisianu, Carmen Mușat, Rodica Binder, Mihaela Spineanu, Cristina Bazavan, Nora Iuga, Adriana Bittel, Doina Ruști, Simona Popescu, Iulia Popovici, Simona Sora, Alina Radu, Radu Pavel Gheo
Locația: Standul de lansări al Tîrgului

Detalii pe: www.cartearomaneasca.ro/bookfest2008.html

LANSĂRI www.cartearomaneasca.ro Evenimentele vor avea loc la standul Editurii, Pavilionul 14 CARTEA ROMÂNEASCĂ

>> JOI, 5 iunie

Ora 12.00: *cartea micilor invazii* de Ștefan Manasia
Prezintă: Paul Cernat, Daniel Cristea-Enache

Ora 13.30: *Inventarul iernilor* de Petru Maier Bianu
Prezintă: Angela Marinescu, Ion Bogdan Lefter, Albert Kovács

Ora 17.00: *Floarea de menhină* de Svetlana Cârstean
Prezintă: Simona Popescu, Mircea Cărtărescu, T.O. Bobe

>> VINERI, 6 iunie

Ora 13.00: *Necredinciosul* de Ion Vianu
Prezintă: Carmen Mușat, Paul Cernat

>> SÂMBĂTĂ, 7 iunie

Ora 12.30: Lansarea primului volum al Colecției „Performa”: *Eu(l) artistul. Viața după supraviețuire* de Bogdan Ghiu
Prezintă: Sorin Antohi, Bogdan-Alexandru Stănescu, Vasile Ernu

Ora 13.30: *Originile romantismului românesc* de Paul Cornea
Prezintă: Carmen Mușat, Mircea Angheliescu, Liviu Papadima

Ora 14.00: *Iluziile literaturii române* de Eugen Negrici
Prezintă: Simona Sora, Paul Cornea, Livius Ciocărlie

Ora 15.30: Lansarea primelor două volume ale Seriei de autor „Radu Aldulescu”: *Istoria eroilor unui ținut de verdeață și răscoală* și *Sonata pentru acordeon*
Prezintă: Eugen Istodor, Daniel Cristea-Enache

Ora 16.00: *În exod* de Viorica Răduță
Prezintă: Radu Aldulescu, Christian Crăciun

Ora 16.30: *Week-end pe continent* de Stelian Tăbăraș
Prezintă: Dan Cristea, Daniel Cristea-Enache

Ora 17.00: *Cei calzi și cei reci* de Dan Stanca
Prezintă: Radu Voinescu, Daniel Cristea-Enache

Detalii pe: www.cartearomaneasca.ro/bookfest2008.html

